

Zaterdag, 5 oktober

Eens per jaar wordt er een bazar gehouden ten bate van de school die op het centrum staat. Dit is een christelijke school die onder onze kerk hier valt. De kerkenraad heeft grote invloed op de keus van personeel. Ik herinner mij nog van vier jaar geleden dat er een nieuwe directeur werd verwelkomd in een kerkdienst. Hij hield toen een toespraak aan het eind van de dienst.

Vanmorgen rond half zes stonden er al mensen voor de deur te wachten. Toen om acht uur de deuren opengingen, drong een lange rij Braziliaanse vrouwen zich naar binnen en stortte zich op de lange tafels met goedkope tweedehands kleding. Met armen vol kleren zag ik ze naar buiten komen.

Voor de kolonie zelf is het een gezellige dag. Er worden heel wat zelfgebakken taarten, koeken, kazen, bloemen, patchwork gevalletjes, enz. verkocht. Overal staan kraampjes met koffie, soep, vleesspiesen, met vlees gevulde gerechten, enz. enz. En natuurlijk wordt de dag afgesloten met een verloting en een bingo. "Doen jullie dit in Nederland ook", vraag een vrouw naast mij. "Ja zeker!" antwoord ik. "Dit is toch echt Hollands!"

Henk en ik lopen na afloop met een grote appeltaart naar huis. Die gaat de vriezer in.

Maandag, 7 oktober

Gisteren was het Israëlzondag. De kerkenraad heeft mij gevraagd hier aandacht aan te schenken. Dat heb ik gedaan vanuit de visie die de protestantse kerk in Nederland heeft. "Ik weet ook niet beter." Zo

wordt er in artikel 1 van de kerkorde beschreven waar onze protestantse kerk in Nederland voor staat. Daar hoort ook de onopgeefbare verbondenheid met het volk Israël bij. Ik heb direct maar gezegd dat niet iedereen in onze kerk het hiermee eens is, met andere woorden dat er veel gedoe is in onze kerken over deze onopgeefbare verbondenheid. En dan zeg ik: "Jullie kunnen dat op afstand beter beoordelen dan ik dat kan, want gedoe is er in Nederland altijd! Is het niet over zwarte Piet, dan is het wel over de boeren." Met zo'n

opmerking krijg ik hier de lachers mee. En al helemaal als ik vraag: “Hebben jullie dat protestlied van André Nijhof ook gehoord? “Laat de boeren maar boeren...”

Maar de dienst was serieus! Een opmerking na de dienst was: hier heeft u echt studie van gemaakt. Hoe zo’n dienst -zo’n Nederlandse dienst- hier bij de mensen binnenkomt, kan ik niet goed invoelen. Als ik mij niet vergis, is Israël voor de mensen hier een gebied waar vooral zending bedreven moet worden... en daar heb ik moeite mee!

Vanavond hebben we, voor belangstellenden, de film “de Piano’ gedraaid. Dit maakte diepe indruk.

Zaterdag, 13 oktober

De natuur is hier heftig! Vanmorgen ontdekten we een wespennest in een beschutte hoek van onze veranda. We zien een grote zwarte vlek waar honderden ‘zwarte vliegen’ heen en weer vliegen. De kern groeit terwijl we staan te kijken. Henk denkt dat het vliegende mieren zijn, en ik stel voor dat we onze stoelen maar beter binnen kunnen zetten. We weten in deze omstandigheden echt niets te doen! Kortom: de natuur is ons hier vreemd... en zeker ook de baas. Niet leuk! We maken een foto en sturen die naar Jan Gerrit, hij heeft al vaker aangegeven een redder in de nood te zijn. Hij schrijft: pas maar op, die kunnen lelijk steken. Het zijn wespen. Toen Henk dat

las, stelde hij ook voor onze stoelen maar binnen te zetten.

Het duurde niet lang of daar kwam Jan Gerrit al aansnellen met een spuitbus vergif.

Het heeft nog de hele middag en avond geduurd voor de wespen zich gewonnen gaven.